

Rašica 2021/22

Osnovna šola Šentvid

Pozdravljen bralec oz. bralka,

za nami je še eno šolsko leto, ki je bilo polno novih dogodkov. V našem zborniku za leto 2021/22 smo poizkušali zbrati čim več strnjenega dogajanja v šoli. Uživaj/te v branju.

Urednica Lea Keber Lešnik in ekipa Rašice

Sodelujoči:

- Lea Keber Lešnik
 - Neja Dočinski
 - Mark Cabello
 - Livija Juvan
 - Erazem Kogovšek
- Jože Skaza (mentor)

Hiter pregled najbolj zanimivih stvari v šolskem letu 2021/22

V enem šolskem letu se zgodi veliko stvari:

a) **POUK S KOVIDOM**

Posebna oblika pouka zaradi kovida (maske v skupnih prostorih in v razredih, učenci sedimo na določenih mestih (bolj ali manj), samotestiranje v šoli, prinašanje potrditel o uradnem testiranju zunaj šole - od zdravniških služb, razkuževanje miz in rok ...,

inšpekcijski pregledi, ali sedimo dovolj narazen drug od drugega, ali nosimo pravilno maske med urami ...,

pa hoja v sanitarije - eden po eden iz razreda,

karantene posameznikov in tudi celih razredov in malo pouka čez TEAMSE in spet v šoli;

in tako od septembra pa skoraj tri četrt šolskega leta - pouk v matičnih učilnicah, potem pa še nošenje malice iz kuhinje v razrede in pospravljanje za seboj

In zgodilo se je: SPROSTITEV.

Maske niso bile več obvezne, malicali smo spet v jedilnici - skratka: skoraj takšen pouk, kot smo ga poznali pred kovidnim časom.

b) SLOVO GOSPE RAVNATELJICE NADE PAJ

Dolgo se je že šušljalo, da se gospa ravnateljica poslavlja s tem šolskim letom. Najprej tega nismo verjeli, potem pa na zaključni proslavi sama naznanila, da se je med nami počutila dobro in da se sedaj poslavlja od nas, ker gre k novim izzivom naproti. Seveda smo vedeli, da se bo upokojila.

Še bolj zanimiv pa se nam je zdel podatek, kdo jo bo nasledil kot ravnatelj. Tudi to smo izvedeli (čeprav smo o tem vsi bolj ali manj šepetali že prej): nov ravnatelj bo gospod Jaka Saje, sam pa si je izbral za podravnateljico oz. za pomočnico ravnatelja gospo Maruško Kerin.

In tako se bo šolsko leto začelo z novim vodstvom.

Vsekakor jima želimo preudarno krmarjenje med vsemi čermi, ki ju čakajo.

c) OSTALO DOGAJANJE NA ŠOLI

O dogajanju, uspehih in zanimivostih pa boste lahko prebrali skozi zbornik. Upamo, da smo zajeli vse najboljše oz. vse, kar se nam je zdelo zanimivega na šoli, tudi dogajanja, ki smo bila zunaj šole.

ALI VESTE?

1. Nekateri ljudje si v lase vtirajo kavno usedlino, da bi se jim svetili.

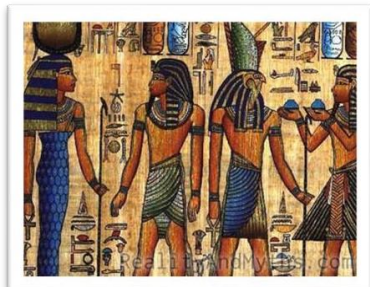
2. Žogica za namizni tenis lahko leti s hitrostjo 113km na uro.

3. V dvorcu Nijo na Japonskem so položili škripajoč pod, da se v stavbo ne bi mogli prikrasti vsiljivci.

4. Prstni odtisi se lahko ohranijo na papirju do 40 let.

5. V starem Egiptu je smelo samo plemstvo jesti gobe.

6. Vroča pijača te lahko ohladi hitreje kot mrzla.

7. Možgani lahko hranijo 100-krat več podatkov kot računalnik.

8. Obstaja meduza, ki se iz odrasle lahko spremeni nazaj v ličinko.

9. Bowling so igrali že stari Rimljani.

10. V svojem življenju dobimo okrog 10.000 majhnih prask, modric in zvinov.

11. Notranjost kumare je lahko 11 stopinj Celzija hladnejša od zunanje temperature zraka.

12. Meteorski krater v Južni Afriki je velik kot štiri Slovenije.

13. Japonski tempelj Todaiji iz 8. stoletja je gradilo okrog 2,6 milijona ljudi.

14. Avstralski lirorepci (ptiči) znajo oponašati avtomobilske alarme.

15. V grobnici faraona Tutankamona so našli namizno igro.

16. Pisanje z rdečo barvo velja na Portugalskem za nesramnost.

17. Leta 1960 je moški skočil s padalom z višine 31 kilometrov, kar je trikrat večje, kot letijo potniška letala.

Zanimivosti so bile vzete iz knjige NEVERJETNICE od National Geographic Junior. Zbrala in prepisala zanimivosti: Lea Keber Lešnik

[Slika 1](#) [Slika 2](#) [Slika 3](#) [Slika 4](#) [Slika 5](#) [Slika 6](#) [Slika 7](#) [Slika 8](#) [Slika 9](#) [Slika 10](#) [Slika 11](#) [Slika 12](#) [Slika 13](#)
[Slika 14](#) [Slika 15](#) [Slika 16](#) [Slika 17](#)

O DOGAJANJU NA ŠOLI

IZLET V VELENJSKI RUDNIK

Devetindvajsetega septembra smo se učenci osmih razredov Osnovne šole Šentvid odpravili v Velenjski rudnik.

Z dnevom smo začeli zelo zgodaj, saj smo se zbrali že ob 07.15 pred šolo. Ko smo se zbrali vsi, smo se odpravili proti avtobusu.

Bili smo presenečeni, ko smo ga uzrli, saj je imel dve nadstropji.

Na žalost je naš razred pristal v spodnjem nadstropju.

Vožnja je trajala uro in pol, čas pa nam je hitro minil, ker smo se pogovarjali in igrali različne igre.

Ko smo prispeli v Velenje smo pomalicali in se nato odpravili v rudnik.

Sprejel nas je prijazen rudar, ki nas je vodil po rudniku. Preden smo se odpeljali pod zemljo, smo morali poskrbeti za svojo varnost. Nadel smo si čelade, nahrbtnike pa smo zaklenili v omarice. Nato smo se odpravili proti dvigalu, ki pa ni izgledalo najbolj udobno. Dvigalo je bilo železno in rešetkasto, tako da smo lahko gledali skozi. Imelo je dve nadstropji. Pot z dvigalom ni bila dolga. Peljali smo se manj kot eno minuto.

Ko smo se vsi nabrali na določeni globini podzemlja, smo začeli z ogledom.

Prva stvar, ki smo si jo ogledali, je bila soba z leseno lutko Antona Aškerca, ki nam je 'povedal' nekaj o svojem delu v rudniku (avdio posnetek smo z zanimanjem poslušali).

Ogled smo nadaljevali s potjo, ki nas je vodila skoraj kilometer naprej po rudniku. Ob poti so nas spremljale animacije in še več lesenih lutk. Ena izmed animacij je prikazala eksplozijo. Ta je bila narejena tako, da so se tla zares zatresla in kakšnega površnega poslušalca tudi zato prestrašila.

Kasneje smo prišli do sobe z zemljevidom celotnega rudnika. Rudar nam je razložil in na karti pokazal, kje smo. Izvedeli smo tudi, kako velik je celoten rudnik.

Nato smo se odpravili naprej. Ogledali smo si še nekaj naprav in rudarskih pripomočkov.

Na koncu nas je čakal rudniški vlakec. Majhna lokomotiva, majhni vagončki z okni brez stekla in z lesenimi sedeži po dva. Ta nas je oz. naj bi nas odpeljal do dvigala, a zgodila se je manjša okvara. Zato smo morali nekaj časa počakati. Vse nas je bilo malo strah: ostati v jami - ne, to se ne sme zgoditi, si je marsikateri strahopetnež mislil. Vodič je vzdušje popravil z razvedrilno rudarsko šalo.

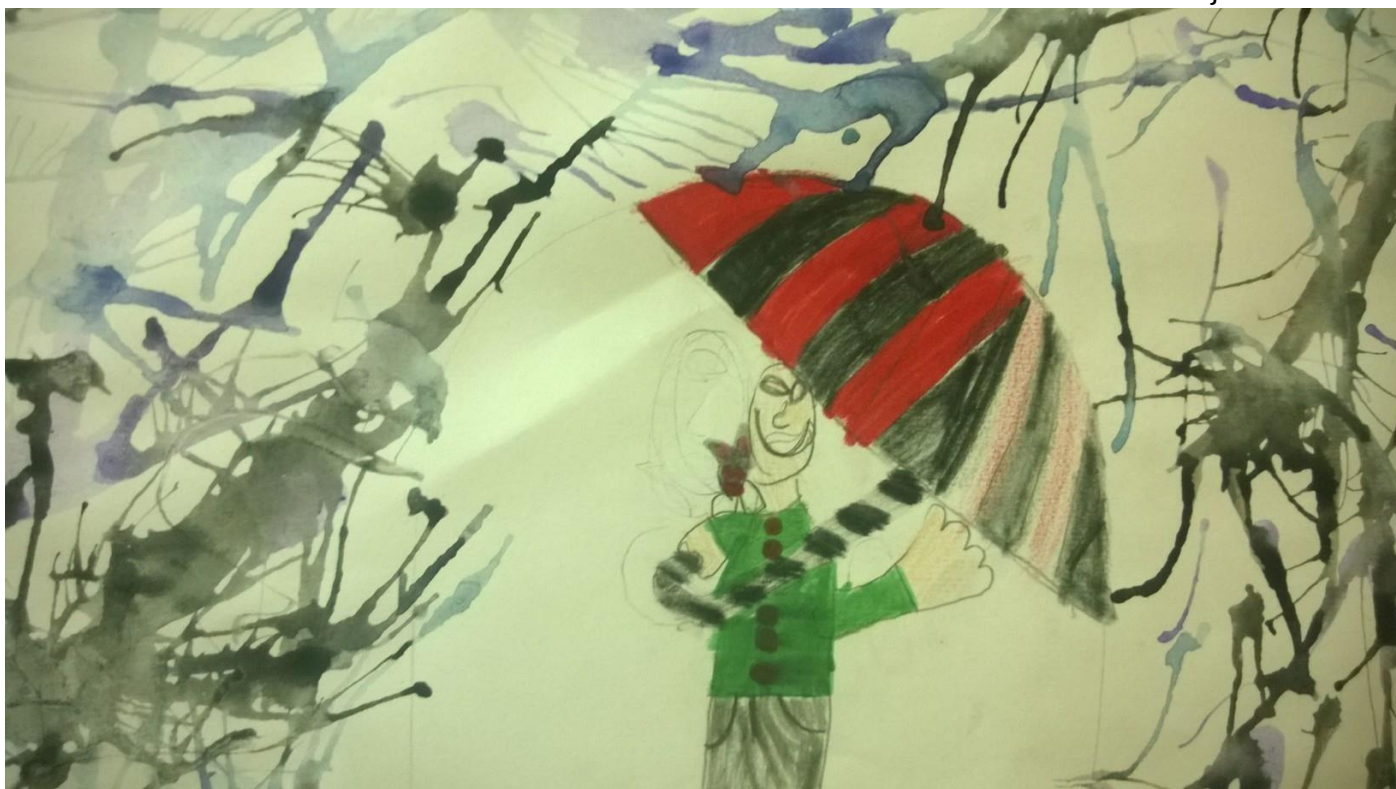

Ko so dvigalo popravili, smo se odpeljali nazaj gor in nadaljevali naš ogled s prijazno vodičko, ki nam je razkazala še obe Velenjski jezeri in nas za konec odpeljala še na visok obok, kjer smo uživali ob lepem razgledu.

Ker pa pri nas ne gre brez incidentov, je bilo tudi tokrat tako, a smo ga hitro rešili in se lačni odpravili na kosilo.

Ko smo pojedli, smo se zadovoljni vrnili v Šentvid.

Livija Juvan 8. a

KULTURNI DAN 8. RAZREDOV- PO POTEH PREŠERNA

V petek, 15.10., smo imeli učenci osmih razredov kulturni dan. Zaradi okužbe v B- razredu smo imeli učenci B-razreda kulturni dan na daljavo, učenci A-razreda pa na terenu.

Kulturni dan na daljavo je potekal tako:

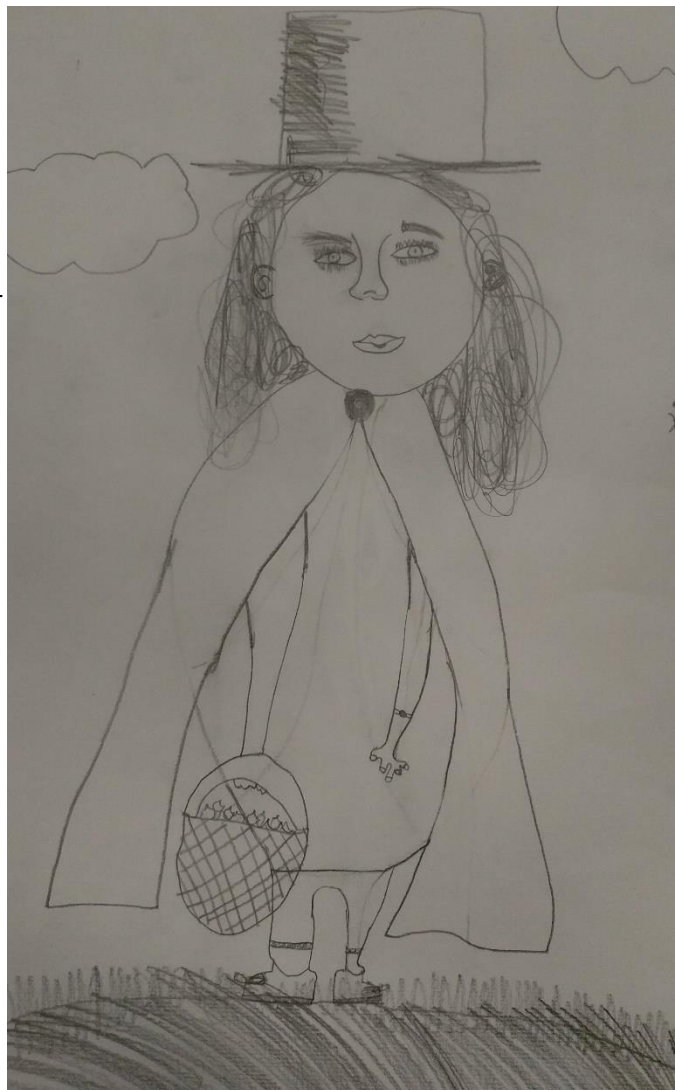
Najprej smo imeli po teamsih predavanje predavateljice iz CŠOD-ja. Po predavanju pa smo dobili naloge:

- rešiti smo morali učni list,
- narisati smo morali časovni trak o Prešernu,
- na karto Slovenije smo morali vrisati, kam vse je šel Prešeren,
- rešiti smo morali naloge na internetu,
- narediti smo morali eno od šestih ustvarjalnih nalog.

Ko smo vse to končali, se je za nas kulturni dan zaključil.

Kulturni dan na terenu je potekal tako:

Zjutraj so se učenci A-razreda dobili pred šolo in se z avtobusom odpravili v rojstni kraj Franceta Prešerna (Vrbo). Ko so prispeli tja, so imeli ogled njegove rojstne hiše in potem malico. Nato so se odpeljali v Kranj, kjer so obiskali muzej in si ogledali Prešernov spomenik. Po ogledu vsega naštetega so prispeli do šole in tako se je njihov kulturni dan zaključil.

Prednosti kulturnega dne na daljavo:

- ni treba tako zgodaj vstati, saj se ni potrebno nikamor odpeljati.

Slabosti kulturnega dne na daljavo:

- stvari ne moreš videti v živo,
- dobiš več nalog,
- težje slediš, saj je na terenu veliko bolj zanimivo.

Prednosti kulturnega dne na terenu:

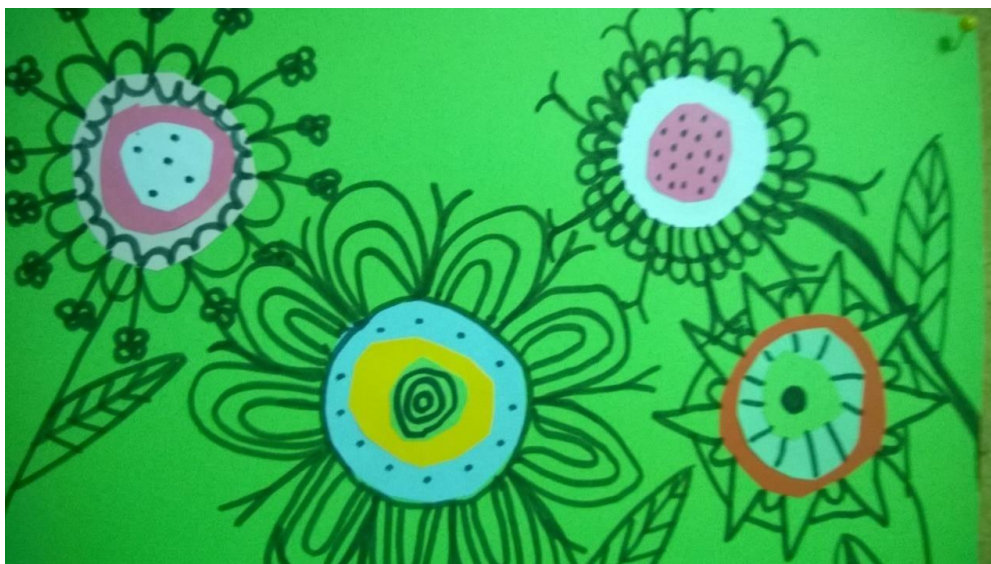
- veliko več je dogajanja,
- stvari vidiš v živo,
- po koncu kulturnega dne dobiš manj dela.

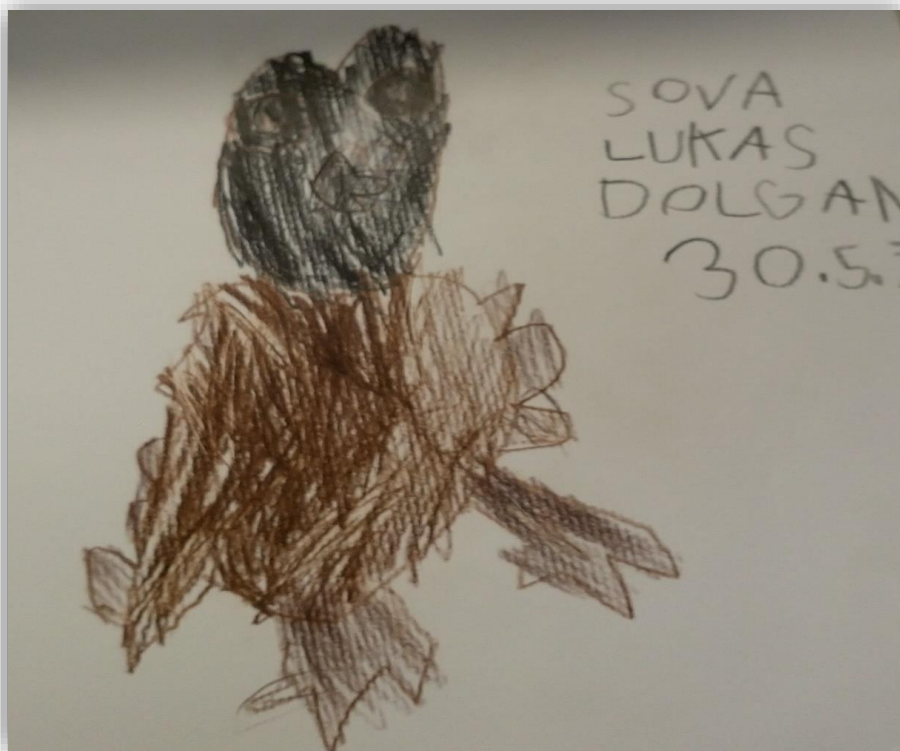
Slabosti kulturnega dne na terenu:

- vstati moraš zgodaj,
- lahko se zgodi, da prideš pozneje domov.

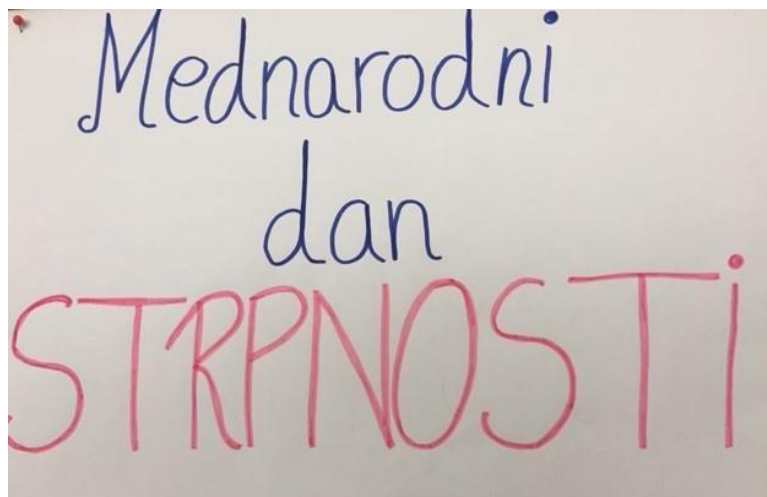

Lea Keber Lešnik, 8. b

MEDNARODNI DAN STRPNOSTI

Že več let zaporedoma obeležujemo mednarodni dan strpnosti.

Le kaj pomeni strpnost?

Iz SSKJ:

strpnost -i ž (i) lastnost strpnega človeka: pokazati strpnost; cenili so njegovo strpnost do nasprotnikov / strpnost v vzgoji / narodnostna, rasna, verska strpnost

Naši najmlajši:

KAJ JE STRPNOST? (mini anketa)

To, da sošolcu ne kažeš jezika.

Da poslušaš mamico in očka.

Da ubogaš učiteljico.

Da ne udariš sošolca, ki ti nagaja.

Da v vrsti čakaš na malico.

Da ne zajokaš v trgovini, če ne dobiš čokoladice.

Da poješ celo kosilo, čeprav ne maraš tiste jedi.

Da si do vseh vljuden.

Da ne nagajaš sošolcu, ki prepisuje nalogo.

Da pobarvaš cel list, čeprav nočeš risati.

Da na šolskem igrišču pretečeš cel krog, čeprav ne maraš teči.

Da vsak dan pomežikneš sošolki, čeprav ti vedno pokaže jezik.

Kot vsako leto, smo tudi letos obeležili mednarodni dan strpnosti, ki je bil 16. novembra.

Letošnja tema, ki smo jo izpostavili, je bila:

Z DRUGIMI RAVNAJ TAKO, KOT SI ŽELIŠ, DA BI DRUGI RAVNALI S TEBOJ.

Sodelovali smo učenci od 7. do 9. razreda.

Na šoli smo pri razrednih urah brali literarno delo Princeska z napako in naredili likovne izdelke na temo strpnosti.

Avtor programa je bil ICE - Izobraževalni center Eksena.

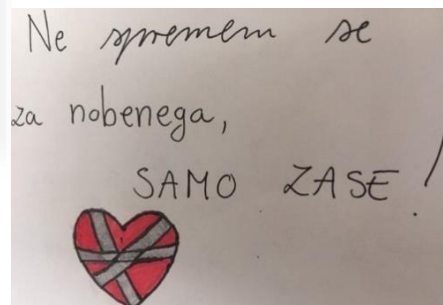
Pesem o strpnosti

Ne bog, ne sosed sodil ne bo,
Kdo služil bo za kruh in med,
Noben bogat ne bo dal obsodbo,
da revnim otrokom ne bo zmanjkalo kred.

Svet blagoslovi vse rase,
Od bele do črne in rdeče,
Saj noče priklicati slabe karme nase,
Naj noben v brezdomca smeti ne meče.

V očeh boga smo vsi enaki
In naj se vsaj vedemo kot rojaki.

Maks Horvat, 8. b

Lea Keber Lešnik, 8. b

Fotografije prispevala Maja Rupnik Novak.

NARAVOSLOVNI DAN

Kaj je naravoslovni dan?

Naravoslovni dnevi so dnevi, izvedeni na terenu. Učenci spoznajo neposredno naravo, okoliš, v katerem živijo, kakor tistega, o katerem se učijo. Spoznavaajo delovanje narave, tehnike, vseh bitij v določenem okolju Namen je: na neposreden način spoznati okolje in življenja v njem.

OBISK POSTOJENSKE JAME IN PREDJAMSKEGA GRADU

V četrtek 31. 3. smo se učenci 8. in 9. razredov odpravili na naravoslovni dan. Dan smo začeli kar zgodaj, z zborom ob 7.30 in odhodom ob 7.45.

Učenci 8. razredov smo se najprej odpeljali v Postojno, kjer smo po prihodu najprej pomalicali. Nato smo si ogledali Expo in razstavo o razvoju na Zemlji.

Potem smo si še ogledali vivarij, v katerem bivajo jamske živali. Med njimi smo videli slavno človeško ribico.

Ob 11.00 je bil čas za ogled Postojnske jame, v katero smo se odpeljali z vlakcem. Vožnja nas je v veliki večini zelo navdušila. Naprej smo po jami pešačili in si ogledovali jamska čudesa.

Ogled jame smo prav tako zaključili s priljubljeno vožnjo z vlakcem.

Po ogledu smo imeli čas, da smo po jedli lunch pakete. S polnimi želodčki smo se naprej z avtobusom odpravili do Predjamskega gradu. Zanimiv grad smo si ogledali ob razlagi. Izvedeli smo veliko zanimivega o življenju na njem v preteklosti.

S tem smo naravoslovni dan zaključili.

Ob okoli štirih popoldan smo se vrnili pred šolo.

(Fotografije prispevala: Karmen Novak)

Lea Keber Lešnik, 8. b

Nekaj mnenj:

Bilo je zanimivo, saj še nikoli nisem bila v Postojnski jami niti v predjamskem gradu.

Zanimivo, a premalo prostega časa.

Zdel se mi je predolg dan, saj sem zamudil treninge.

Veliko podatkov in veliko novega.

Dan, ki se ga bom spomnila, ko se bomo poleti peljali na morje.

KULTURNI DAN

Kaj je kulturni dan?

Kulturni dnevi so namenjeni duhovnemu bogatenju učencev. Spoznavajo kulturo, kulturno dediščino in ustvarjalnost naših umetnikov. Priporočljivo je, da tudi sami ustvarjajo pod vplivom doživetega.

KONCERT V CANKARJEVEM DOMU IN NARODNA GALERIJA

V petek, 15.4., smo imeli učenci od 6. do 9. razreda kulturni dan. Udeležili smo se koncerta Častni člani Slovenske filharmonije in si v Narodni galeriji ogledali dela iz obdobja impresionizma.

Zjutraj smo se zbrali v razredih in pomalicali. Nato smo se z avtobusi odpeljali v Ljubljano, kjer smo si v Cankarjevem domu, v Gallusovi dvorani, ogledali koncert.

Po koncertu smo učenci osmega razreda odšli na sprehod po Ljubljani, zraven pa smo se ustavili pred zanimivimi stavbami. Izvedeli smo nekaj o njihovih zgodovinskih vrednostih.

Ustavili smo se pred: NUK-om, SNG opera in balet Ljubljana, pred Križankami, Slovensko filharmonijo, kipom Napoleona, na Prešernovem trgu

Po ogledu Ljubljane smo odšli v Narodno galerijo, kjer smo si ogledali slike iz časa impresionizma na Slovenskem. Na koncu je sledila še delavnica, pri kateri smo se vsi prelevili v impresionistične slikarje.

Iz SSKJ:

impresionizem (i) umetnostna smer ob koncu 19. stoletja, ki si prizadeva izraziti (čutni) vtis zunanjega sveta: impresionizem v slikarstvu, predstavnik impresionizma

Več o slovenskih impresionistih najdeš na spletni strani:

[SLOVENSKI IMPRESIONISTI \(arnes.si\)](http://arnes.si).

Lea Keber Lešnik 8. b

AKTUALNO NA ŠOLI

Na naši šoli že več let tradicionalno poteka tekma v odbojki med delavci Osnovne šole Šentvid in devetošolci, ki se poslavljajo iz šole. Običajno je tekma v Športni dvorani Gimnazije Šentvid; glasni navijači na tribunah pa so učenci predmetne stopnje. In kako je bilo letos? Kako so se odrezali devetošolci?

TEKMA V ODBOJKI - DEVETI RAZREDI PROTI UČITELJEM

V torek 14. 6. 2022, so se v odbojki pomerili deveti razredi in učitelji.

Tekma se je začela odlično za devetarje, saj so prvi niz zmagali. Drugi niz so dobili učitelji. Tega smo bili gledalci veseli, saj je to pomenilo daljšo in bolj napeta igro.

Zadnja igra je bila najbolj zanimiva, saj so bili nasprotniki skoraj celo igro izenačeni. Učenci, ki smo sedeli na tribunah, smo navijali po najboljših močeh: z napisi, s ploskanjem in z glasom.

Najprej so bili v prednosti devetarji, nato so se jim približali učitelji, jih v točkah premagali; nato so delavci šole devetarji dohiteli, sledilo je nekaj izmenjavanja vodstev, nato pa so delavci šole spet zaostali. Pri triindvajsetih točkah je bilo ponovno izenačenje.

Na tribunah smo navijači samo še ploskali, saj nam je od dretja do takrat že zmanjkalo glasu.

Učitelji so se trudili prav tako kot devetarji, ki jim je naposled le uspelo zmagati. Veselili pa smo se na koncu skupaj.

Livija Juvan, 8. a

REGIJSKO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

V sredo 6.4.2022 smo na naši šoli izvedli regijsko tekmovanje iz znanja matematike (Kenguru). Vodja izvedbe je bil učitelj matematike Aljaž Slivnik. V nadaljevanju pišem poročilo o dogodku iz mojega vidika, saj sem bil “desna roka” učitelja.

Vse se je začelo na nekem dopolnilnem pouku iz matematike. Učitelj je omenil, da bomo letos na naši šoli izvedli regijsko tekmovanje. Takrat sem se javil, da bom pomagal. Zato sem se počutil neizmerno vesel, saj rad pomagam na takih področjih.

Minevali so dnevi in tedni, do tekmovanja. Vsakič, ko sva se z učiteljem srečala na hodniku sva delala načrte za izvedbo tekmovanja. In tako je prišel tisti dan. Zaradi lažje organizacije priprave razredov so bil na dan tekmovanja organiziran športni dan. Z učiteljem sem se zmenil, da nisem šel na športni dan in sem vstal v šoli in pomagal pri pripravi. Pomagal je tudi devetar Tevž, ki je tisti dan ostal na šoli zaradi zagovora raziskovalne naloge. Pripravljali smo lepili številke učilnic, pripravljali smerokaze, prostore itd. Edina težava sta bili dve učilnici, ki smo si jih morali sposoditi od gimnazije saj sta bili na voljo šele dobrih 20 min pred začetkom tekmovanja.

Po prihodu učencev iz športnega dneva, je začela pomagati še Lea, s katero sva poskrbela za ureditev dveh gimnazijskih učilnic.

Tako so začeli tekmovalci prihajati. Pri razporejanju tekmovalcev po učilnicah smo sodelovali Lea, Vida, Maja, učiteljica Mirjana in jaz. Če je prišlo do kakršnih koli problemov smo takoj priskočili na pomoč.

Vse je šlo le "kot po maslu". Ko so učenci odpisali pole smo jih usmerili do izhoda. Po koncu tekmovanja sva z Leo še malo pospravila in odšla ob 16.00 (tako da sem oddelal poln delovnik od 8-ih do 16-ih 😊). Ocenjevalci pa so še ostali v šoli do okoli osmih, da so popravili vse pole.

Z učiteljem sva bila zelo zadovoljna nad odlično opravljenim delom. Zame je bila to res krasna izkušnja organizacije tako velikega dogodka.

Mark Cabello, 8. b

PREDAJA KLJUČA

Letos se je tradicionalno na naši šoli odvila predaja ključa. To je dogodek, ko devetošolci pripravijo izzive za osme razrede. Med seboj tekmujeta a in b razred. Razred, ki zmaga pri večih izzivih, dobi ključ, ki ga bo celo šolsko leto varoval in ga na koncu šolskega leta predal novim osmošolcem.

Po več zaporednih letih zmagovalcev a razreda, je letos zmagal b.

OPIS: Ob okoli enajstih v petek 10.6.2022 smo se vsi zbrali na travi pred športno dvorano Gimnazije Šentvid. Tam so nas pričakali devetarji, s pripravljenimi izzivi. Prvi izziv je bil vlečenje vrvi. Pri prvem izzivu so zmagali učenci a razreda, ki so prikazali svojo veliko moč.

B-jevci smo bili malo razočarani, vendar zagreti, na čelu z razredničarko, ki je bila prav tako željna zmage!

Drugi izziv je bil vsesplošen kviz, v katerem smo sodelovali vsi. Vprašanja so bila raznolika. Od malo šaljivih, pa vse do malo bolj zahtevnih. Pri spodrsaljaju a-jevcev pri enem izmed vprašanj, smo zmagali v izzivu b-jevci.

Tretji izziv je bila štafeta. Naloga je bila, da so tekmovalci na glavi prenesli obroček približno 50 m stran od cilja in nazaj. Vsakič, ko je obroček padel z glave tekmovalcu je ta moral iti na začetek ter ponovno začeti. Na našo srečo, je bil prvi tekmelec a - jevcev brez sreče, ker mu je obroček padel kar trikrat. V ekipi b-jevcev, štafetnim tekmovalcem obroček ni padel nikoli.

Zadnji izziv je bil predstaviti napisano pesem žiriji devetošolcev. A razred je imel pesem na temo Dina, ki v trgovini kupuje Čokolino, B razred pa pesem na temo naše bodoče zmage. Žirija je odločila, da je bila b-jevska pesem boljša.

Tako smo zmagali B-jevci. Tisti dan smo ponosno na valeti prevzeli kjuč, ki ga bomo varovali ter ga naslednje leto s težkimi izzivi predali naslednji generaciji.

Mark Cabello, 8. b

KONCERT

Iz SSKJ:

koncêrt -a m (ê)

1. prireditev s predvajanjem glasbenih del po določenem programu: zbor je imel v tujini veliko koncertov; izredno uspel koncert; koncert zabavne glasbe; koncert godbe na pihala / prirediti koncert / itina koncert / matinejski, promenadni koncert; simfonični, vokalni koncert
// ekspr. ropot, hrup: tega koncerta ne morem več poslušati / šalj. vsako noč ima pod oknom mačji koncert
2. muz. skladba za enega ali več solističnih instrumentov in orkester: napisati klavirski, violinski koncert; koncert za fagot in godala

PO DOLGEM ČASU SPET ...

Pred časom korone smo na OŠ Šentvid imeli vsako leto dve tradicionalni kulturni prireditvi. To je bil prednovoletni, drugi so mu rekli predbožični koncert, in gledališki maraton. Med koronskim časom pa je vse odpadlo.

Letos pa je bilo drugače: spet smo lahko izpeljali koncert.

Bilo je 18. maja: koncert pevskih zborov. Dvorana v Šentvidu je bila prepolna, kar je samo pokazalo, kako so ljudje našega okolja pogrešali kulturnih prireditev. Ker je bilo sedežev v dvorani in na balkonu premalo, so morali mnogi poslušati ubrani petje kar stoje.

Nastopala sta otroški pevski zbor OŠ Šentvid ter OŠ Dravlje in mešani mladinski zbor OŠ Šentvid in OŠ Dravlje, pod vodstvom Andreje Kozlevčar. Ta je, kot smo že razvajeni, poskrbela za nepozaben nastop.

Pevskemu nastopu je korepetirala Brina Uršič.

GLEDALIŠKI MARATON

Iz SSKJ:

máraton -a m (â) žarg., šport. *maratonski tek*:
tekmovati v maratonu; tekli so kot na maratonu

// publ., navadno s prilastkom
tekmovanje na razmeroma dolgo

In kaj je gledališki maraton?

Več gledaliških predstav, ki si sledijo druga za drugo.

1. junij, dan ko je bil letos v Ljudskem domu v Šentvidu gledališki maraton.

Program je obsegal:

recitiranje pesmi (pod mentorstvom Simone Vuzem),

potem pa sta sledili še dve gledališki predstavi.

Učenci naše šole so se predstavili s Pekarno Miš Maš in s prirejenim besedilom v dramsko izvedbo Emil in detektivi; tokrat so to igrico poimenovali kar Emilija in detektivke.

Gledališki maraton je uspel: občinstvo (otroci in njihovi starši) so se igralcem in mentorjem oddolžili z dolgim aplavzom.

K dobri izvedbi predstav igralcev gledališkega krožka je prispevalo izvrstno vodenje mentorice Mirjane Keber,

Za zelo domiselno in lepo ozadje pa gredo vse zahvale Temidi Čamernik.

SODELOVANJE NA RAZLIČNIH NATEČAJIH

NATEČAJ OB OBLETNICI JOŽETA PLEČNIKA

Letos je leto 150. obletnice rojstva arhitekta Jožeta Plečnika. Temu primerno so v četrti skupnosti Šentvid organizirali likovni, literarni in tehniški natečaj. Udeleženi na natečaju so ustvarjali po inspiraciji del Jožeta Plečnika.

Na natečaju so sodelovali tudi učenci naše šole in dosegli visoka mesta.

Na likovnem natečaju je v prvi triadi bilo doseženo drugo mesto, osvojila ga je Mojca Kogovšek, in tretje mesto je dosegla Frida Peštaj.

V drugi triadi je drugo mesto dosegla Maša Jenko in tretje mesto Mia Klara Dovč.

V tretji triadi je prvo mesto dosegla Eva Miklavc.

Na tehniškem natečaju je v prvi triadi dosegla prvo mesto Laura Bajželj, drugo mesto Lovro Kmet in tretje mesto Eliana Korpar.

Na literarnem natečaju so zaradi manjšega števila prispevkov podelili le eno nagrado na kategorijo. V prvi triadi je prvo mesto dosegla Uršula Ana Kerin, v drugi triadi pa Elizabeta Ema Kerin.

Lea Keber Lešnik, 8. b

KAJ SE DOGAJA V ŠENTVIDU?

Požar v Vižmarjih

V torek, 30. novembra 2021, se je v Vižmarjih vnel požar, ki ga je gasilo več kot 150 gasilcev.

Ekološki inštitut je v času gašenja požara svetoval izogibanje onesnaženemu zraku, priporočil pa je zapiranje oken.

V torek, 30. 11. 2021, ob okoli štirih zjutraj so domačini obvestili gasilce o dimu, ki se je valil iz skladišča na Plemljevi ulici v Vižmarjah.

Gašenje je trajalo več ur in požar je gasilo več gasilskih enot, tako poklicni gasilci Ljubljane kot gasilci prostovoljci bližnjih gasilskih društev. Gorelo je v notranjosti stavbe, kjer so bile skladiščene gume. Dim požara se je dalo videti zelo daleč. Ekološki inštitut je v času gašenja požara izmeril večje število nevarnih delcev v zraku, zato je bilo svetovano izogibanje okolici požara in vdihavanje onesnaženega zraka.

Ker stoji naša šola blizu mesta požara, so nekateri učenci upali, da ta dan ne bo pouka zaradi tega katastrofalnega požara, a so se zmotili. Na šoli so bila okna v glavnem zaprta, pouk je potekal v zaprtih prostorih, tudi športna vzgoja, in na žalost posameznikov, ki "obožujejo" šolo, ni odpadla niti ena ura.

Lea Keber Lešnik, 8. b

5 NAČINOV ZA PRIPRAVO ZDRAVEGA ZAJTRKA

Zajtrk je najpomembnejši obrok v dnevu, zato si ga moramo privoščiti s polno silo, četudi imamo zgodaj zjutraj šolo ali službo; tako svetujejo prehranski strokovnjaki.

Če pozajtrkujemo, bomo v šoli zagotovo bolj zbrani, saj ne bomo razmišljali samo o malici in odmoru.

Vedno je bolje, če si za zajtrk raje vzamemo eno jabolko ali nektarino, kot pa da pojemo kos kruha s čokoladnim namazom, ker se nam je mudilo na avtobus in je bila to stvar, ki jo lahko najhitreje pripravimo. Zato vam bom pokazala 5 načinov priprave preprostega in okusnega zajtrka, ki vam bo polepšal jutro.

1. Kosmiči z žitaricami in s sadjem

Prvi način, ki je meni najljubši, sestavljajo jogurt, maline, borovnice, in jagode, seveda pa lahko uporabite katero koli sadje, ki ga imate radi ali vam je ljubše.

Kosmiči (jaz uporabim tri vrste: ovsene kosmiče z majhnimi koščki črne čokolade, žitarice s suhim sadjem in hrustljave žitarice v kosih), med uporabim za popestritev, chia semena delujejo odlično na prebavo ter na zadnje, zelo priporočljivo, uporabim še oreščke, najpogosteje mandlje.

Tak zajtrk vam bo napolnil želodček, da boste lahko s polno paro in veliko energije nadaljevali dan.

2. Avokadov namaz s kuhanim ali z vmešanim jajcem na kruhu.

Za pripravo avokadovega namaza s kuhanim jajcem potrebujemo seveda jajca, avokado, sirov namaz (npr. Filadelfija ali ABC namaz), olje, sol, poper in kos kruha. Namaz pripravimo tako, da avokado narežemo na koščke in ga damo v skledo. Nato na avokado vlijemo malo olja, ga posolimo in popopravimo. Z vilico začnemo mečkati avokado, tako da dobimo gost namaz.

Jajca si lahko vmešamo ali pa jih skuhamo v trdo ali mehko. Meni so najboljša mehko kuhana.

Nato si na kruh namažemo namaz in narežemo jajca, lahko pa jih jemo zraven. Vse skupaj lahko malo posolimo.

Takšen zajtrk je zelo okusen in zelo zdrav. Jutri zjutraj ga morate poskusiti!

3. Sadni smoothie za na pot!

Če se vam zjutraj zelo mudi ali pa radi malo dlje spite, je ta smoothie za vas.

Za pripravo smoothija lahko uporabimo katero koli sadje. Sama zelo rada uporabim jagode, banane in maline, seveda pa lahko uporabite tudi npr. borovnice, mango, robide, jabolka, nektarine. Sadju prelijem še malo medu in mleka ali pa kakšen sadni sok in vse lepo zmiksamo.

Tako nastane odličen smoothie, ki vam bo zagotovo všeč.

4. Zelenjavni sendvič.

Za pripravo okusnega zelenjavnega sendviča potrebujemo kruh, sirni namaz, papriko, češnjev paradižnik, korenje, sir in pršut.

Za pripravo sendviča lahko uporabimo tudi poljubno zelenjavo.

Sendvič pripravimo tako, da na oba kosa kruha namažemo sirni namaz, nato pa umijemo zelenjavo in jo narežemo. Na en kos kruha damo pršut in kos sira, na drug kos pa zelenjavo.

Češnjev paradižnik lahko jemo posebej ali pa ga damo v sendvič. Spet dobimo še en odličen in zelo zdrav zajtrk.

5. Toast z namazom iz pesta.

Za pripravo potrebujemo toast, pesto, sir, jajca.

Toast lahko segrejemo ali pa pustimo takšnega, kot je, torej ne popečenega.

Nanj namažemo malo pesta in na vrh položimo kos sira ali pa sir naribamo na toast.

Če je toast segret, se bo sir lepo stopil. Jajca si lahko skuhamo ali pa vmešamo in jih jemo zraven.

Zapomnite si: Če človek hoče delati, potrebuje energijo. In zajtrk je prvi, ki vam da energijo za delo. Pa dober tek.

Livija Juvan, 8. a

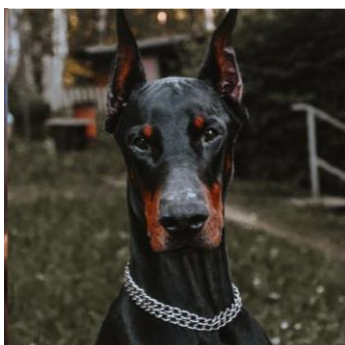
DOMAČI LJUBLJENČKI

Menda sta najpogostejša ljubljenska na tej zemeljski obli: pes in mačka. Nekateri viri pravijo, da pes zasede prvo mesto, mačke pa drugo; drugi, najbrž tisti iz skupine ljubiteljev mačk, pa, da je mačka na prvem mestu in pes na drugem.

Sami smo povprašali 20 učencev. In? Tisti, ki so imeli psa, so rekli, da je pes njihova najljubša domača žival, oni z mačkami pa seveda, da je mačka. Rezultat je bil skoraj izenačen; razlika je bila le za en glas v korist psov.

5 NAJINTELIGENTNEJŠIH PASEM PSOV

1. Doberman

Dobermanji so lahko zelo prijetni in prijazni psi, če jih znamo pravilno vzgajati. Če tega ne storimo pravilno, se lahko njihovo obnašanje spremeni in so lahko agresivni. Seveda se to ne zgodi pri vseh dobermanih, a je pri večini na žalost tako. Kdor kupi dobermana, se mora zavedati, da vzgoja zahteva veliko časa, denarja in potrpljenja.

2. Pudelj

Pudlji so zelo inteligentna pasma. Zelo so primerni za v stanovanje, saj ne puščajo nič dlake in tudi nimajo vonja.

To pasmo lahko sama zelo pohvalim, saj imam tudi jaz doma pudljico. Zelo so učljivi in poslušni. Veliko jih lahko naučimo tudi, če vadimo le enkrat na teden.

Opozoriti moram, da pudlji niso psi, ki bi z vami preživeli popoldne na kavču, saj so zelo igrivi in potrebujejo konstantno igro ali nekaj, kar jih bo zamotilo.

3. Zlati prinašalec

Zlati prinašalci so tudi med najbolj inteligentnimi psi na svetu. Sicer niso ravno primerni za v stanovanje, saj jim zelo odpada dlaka. So zelo občutljivi, ampak tudi sočutni psi.

Če imate doma tudi druge živali ali pa pse, se bodo z lahkoto prilagodili.

Imajo veliko energije, zato so primerni za športnike in družine z otroki, saj se radi igrajo.

Zlate prinašalce je enostavno učiti in tudi negovati.

4. Nemški ovčar

Nemški ovčarji se z delovno linijo lahko kosajo z vsemi od naštetih psov. Njegova večja odlika je potrpežljivost, takoj za tem pa značaj. Predvsem so znani, da se zelo navežejo na človeka. Je zelo zvest in morda tudi malce ljubosumen, kadar se človek ukvarja z drugim psom.

5. Šnavcer

Šnavcerji so psi, ki bodo prav tako kot vsi že naštetimi psi z vami prebili ogromno časa, ker njihova življenjska doba doseže od 13 do 16 let. Pes je primeren za stanovanje in hišo. So zelo primerni za začetnike. Ti psi so izredno radoživi, predani, zanesljivi, radovedni, pozorni in inteligentni, zaradi česar jim rečejo tudi »psi s človeškimi možgani«. So zelo strahopetni in predani predvsem svoji družini.

Ni priporočljivo, da pride v družino kakšna druga domača žival, lahko pa je v družini več živali, če bo pes z njimi odraščal.

Lahko so agresivni do drugih psov.

Livija Juvan, 8. b

Slike so vzete iz interneta (po vrsti od prejšnjega in tega članka): [1](#), [2](#), [3](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [8](#), [9](#), [10](#)

L I T E R A R N O U S T V A R J A N J E

KO ZAIGRA DOMIŠLJIJA

Človeški varuh

Leto 1231

»Hmmmh nghhhh,« je zazvenelo po sobi, ko se je Amelija počasi dvignila iz odeje. Zaspano si je pomela oči in pogledala ven ter opazila, da je sonce že visoko na nebu. Panično je skočila iz postelje in stekla iz šotora. Tam je videla svojo mamo, kako je prala oblačila. Hitro je stekla k njej in se ji začela opravičevati:

»Opravičujem se, res se opravičujem, spet sem zaspala!«

Mama jo samo pogleda in se nasmehne: »No, to se zgodi, če se ves čas sprehajaš naokoli s tistim fantom, pozno v noč!«

Smeje jo je okregala in Amelija je malo zardela.

»Saj nisem z njim ves čas, res ne. Jaz in Ben sva samo prijatelja, samo družim se rada z njim.« Zasmejala se je in dejala:

»No, res upam, da je tako, ti, Sončica moja. In glej, da boš danes, točno takrat, ko bo sonce zašlo, prišla h glavarjevemu šotoru.

Nekaj pomembnega ti mora povedati. Zdaj pa me pusti, dokončati moram svoje delo.«

Amelija je začudeno odšla stran od svoje mame. Vedela je, da s tem, ko njena mama reče, naj jo pusti pri miru, sama nima več kaj iskati tam. Odpravila se je proti Benovemu šotoru. Kot vedno je sedel on pred starim hrastom in čakal nanjo. Ko jo je zagledal je veselo zavpil:

»Oj, Amelija, tukaj sem! Spet si zaspala, kajne?« Amelija je tokrat brez nasmeška stopila k njemu. Ben jo je začudeno pogledal. A preden bi lahko kar koli rekel, ga je pogledala in vprašala:

»Ben, zakaj bi me naš glavar hotel videti?« Ben jo je pogledal in rekel:

»Torej so govorice resnične. Glavar te res hoče videti. Slišal sem par otrok ob potoku, ki so se pogovarjali o tem. Sicer pa ne vem zakaj. Morda pa ima vse skupaj kaj zveze s sosednjim plemenom?«

Amelija ni znala odgovoriti. Samo pogledala je v zrak. V mali indijanski vasi, v kateri je živela, je bila njena družina bolj ali manj nepomembna. Njen oče ni bil dober lovec, pogosto so se iz njega preostali norčevali. Njena mama je bila grda, brazgotinasta ženska. Brazgotine naj bi dobila med eno izmed vojn s sosednjim plemenom, a pred tem naj bi bila lepotica. Tak naziv

ima zdaj Amelija s svojimi sinjimi očmi in z vranje črnimi lasmi. Ampak glavar je poročen in Indijanci so za večno zvesti svojim ženam Torej - kaj bi lahko bil razlog, da jo glavar kliče k sebi?

Ko je sonce zašlo, je stala Amelija lepo oblečena na sredini, okrog pa so bili razporejeni člani plemena. Stala je tako, da je zrla v glavarja.

Zbrani so bili vsi člani plemena. In vsi so jo gledali. Neudobno tišino je prekinil glavar:

»Dragi soborci, drage soborke, prišel je čas, ko bomo sklenili premirje s sosednjim plemenom.« Vsi, vključno z Amelijo, so osupnili. Nekateri so si oddahnili, nekateri so zavpili od veselja, nekateri padli na tla in se zahvaljevali bogu Sosednje pleme je namreč bilo zelo močno in k vojni nagnjeno pleme.

Amelija je bila stara pet let, ko se je zgodila ena izmed vojn. Takrat je tudi njena mama izgubila njeno lepoto, sama pa je še zmeraj imela nočne more. Zdaj je stara 17 let in je boljše, ampak si nove vojne nihče ni želel. Glavar pa je nadaljeval: »Seveda pa mora nekdo igrati ključno vlogo. To, moja predraga Amelija, boš ti.« Amelija je osupla pogledala v glavarja. On pa je nadaljeval:

»In sicer, poročila se boš z njihovim prestolonaslednikom, in to že jutri!«

Od groze se je Ameliji skoraj ustavilo srce. V njeni glavi je vpilo NE, NIKAR, PROSIM NE! Ko se je ozrla naokoli, je videla, kako so bili ostali veseli. Ne žalostni. Veseli. Njena mama, oče in Ben. Glavar je razlagal naprej, a ga ni mogla poslušati. Zgrožena je lahko samo gledala naokoli in se zadrževala, da ni bruhnila v jok. Goka, Kivi, vsi njeni prijatelji, vsi so bili veseli. Že ko je skoraj zajokala, so njena ušesa posrkala par glavarjevih besed:

»Obljubili so denarno nagrado vsem njenim prijateljem, staršem in plemenu: 27 ton zlata, verižic, nakita, posode. Za to bo poroka«

Amelijo je zvilo. Prodali so jo. Vsi. Njena družina, prijatelji, Ben. Prodali so jo - za denar.

Po koncu glavarjevega govora so jo odpeljali nazaj v njen šotor, kjer je morala spakirat svoje stvari. Dobila je bežni adijo od mame, Ben in njen oče pa so že zdavnaj pozabili nanjo, pred očmi sta videla kup zlata. Oče, ki ji je zmeraj bral lepe zgodbe za lahko noč in jo učil o živalih, je pozabil zdaj nanjo; ni je več videl. Videl je le še bogastvo. Kup, velik kup bogastva. Mama, ki jo je vedno nahrulila ob vsaki malenkosti, tudi ona je pozabila na svojo Amelijo. Ben, fant, ki ji je vedno stal ob strani in se igral z njo, fant, ki ga je ljubila; tudi on je pozabil nanjo. Edina stvar, ki jo je lahko vzela s seboj, je bil majhen kipec zmajčice. Ko so jo oblečeno posadili na konja, je zrla v nebo in solze so ji tekale po obrazu. In nihče ni opazil njenih solza, slišal joka.

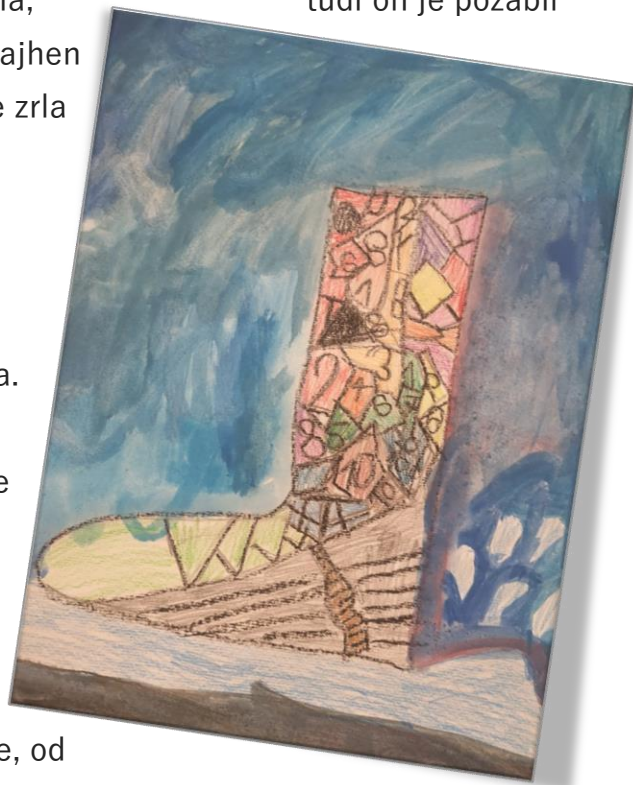
Odpeljali so jo.

Kakšen teden po poroki, je Amelija prala svoja oblačila. Njen novi mož Namid, tako mu je bilo ime, črnolas mišičast fant, neskončno lep in vedno prijazen z njo, je stal ob njeni strani in jo poskušal pripraviti do smeha. To je bil njegov novi hobi, njegovo novo razvedrilo. Pripraviti jo do smeha, saj se ni smejala že cel teden. Bila je bleda, shujšana in žalostna.

Namid ji je pripovedoval zgodbe, a ga ni poslušala. Vse, od kar je prišla, so se večinoma lepo vedli do nje. Toda tukaj ženske niso bile tako spoštovane kakor v njeni vasi. Ni smela s fanti na lov, morala je ostati in prati Namidova oblačila.

Ko je Namid odšel, je stekla k potoku in tam jokala.

Tudi tokrat je naredila tako. Vedela je, da je noben ne pogreša. Poročena je bila samo zaradi svoje lepote. Med jokom je zaslišala neki glas: »Zakaj jokaš? Zaradi tistega Bena, ki te je kar zapustil, tistega, ki ga prav nič ni brigalo zate?«

Amelija se je vsa prestrašena ozrla naokoli, a nikogar ni videla. Pa je ponovno slišala glas:
»Daj no, prodali so te za nekaj zlata, niti radi te niso imeli. Tvoj novi mož pa sploh ni napačen!«

Amelija se je panično začela ozirati. Zvenelo je kakor najlepši ženski glas, kar ga je kadar koli slišala. Rahlo zvončkljajoč, nežen in igriv. Zašumelo je listje in takrat jo je zagledala; lepo, zelenomodro zmajevko z rdečimi obrobami na krilih in blede roza očmi. Vsa prestrašena se je poskušala odmakniti in pri tem je padla v vodo. Zmajevka se je zasmejala in jo prijazno pogledala ter spet nagovorila:

»Zakaj se me vendar bojiš? Saj sem vendar še zmeraj isti kipec žalostne zmajčice ki ga ves čas nosiš

naokoli. Amelija je začela ugovarjati, rekoč: »To ni res, kipec imam vendar v svojih rokah«

Pogledala je v roke, kipca ni bilo tam.

Prestrašeno je pogledala zmajevko. Ta se je le zasmejala:

»Ne boj se me, jaz ne jem ljudi. Še posebej pa ne bi pojedla take lepote, kot si ti. Človeštvo potrebuje take prijazne punce. Če vprašaš mene, je čedalje več pokvarjenih deklet.«

Amelija ji na to ni odgovorila.

Že ko je hotela, se je spomnila svoje mame in solze so ji pritekale v oči.

Zmajevka jo je pogledala in dejala:

»O. k., kaj pa če bi nehali jokati zaradi preteklosti in bi se ozrla v prihodnost? Vem, da zveni čudno, še posebej, ker prihaja od zmajevke. Obstajam namreč zato, da pomagam ljudem, kot si ti.

Žalostnim in zapuščenim. Odločila sem se, da bom

pomagala tebi, saj sem vedela, da se bo kaj takega, kot se je zgodilo prejšnji teden pred poroko, zgodilo tudi tebi. Nisem sicer vedela za podrobnosti, samo čutila sem, da bo nekaj neprijetnega. Aja, pa saj res, kako neumno od mene! Tukaj ti razlagam vse te stvari, ti pa niti mojega imena ne poznaš. No, ime mi je Kara in sem prijazna zmajevka iz tvojih sanj!«
Amelija jo je začudeno pogledala in rekla:

»Pa saj te nikoli nisem videla v sanjah!« Zmajevka se je zvonko zasmejala in dejala:
»Ne, neee, tako se samo reče. Pomeni pa, da sem taka, kot si me ti zamisliš, da sem. Prihajam iz tvoje domišljije. Imam sposobnost, čutiti slabe stvari; stvari, ki se bodo zgodile v prihodnosti. To čutenje usmerjam na ljudi. Vsakič, ko se kdo rodi, vem, kako bo z njim, kaj se bo zgodilo. In če začutim, da se bo temu človeku v prihodnosti zgodilo kaj slabega, kaj res res groznega, kot se je tebi, jaz to vem. Vidim njihovo prihodnost. Tvoja je bila podana v obliki sanj. Bila je zelo pisana.«

Ko je končala, se je tudi Amelija počutila bolje. Tudi sama se je malce nasmejala in s Karo sta hitro nadaljevali pogovor.

Nekaj zadnjih dni se je to dogajalo ves čas. A le, ko je bila Amelija sama. Sčasoma je Kara postala bolj drzna in se Ameliji začela prikazovati tudi ponoči, celo v sanjah. Kmalu sta postali najboljši prijateljici. Ampak Kara je bila nekega dne nepredvidna. Amelijin mož se je z lova vrnil prej. Ženske iz plemena so mu razkrile, kje je Amelija. Odpravil se je k potoku. Ko je šel Namid, njen mož tja, je zagledal svojo ženo ... in zelo veliko zmajevko zraven nje. Kara je imela ravno dovolj časa, da mu je preprečila krik. Toda Namid je, po tem, ko se je pomiril, zahteval razlago.

Amelija mu je vse pojasnila, vso njeno preteklost, kako ga v resnici nikoli ni ljubila in je bila prisiljena v poroko, kako so jo starši izdali in kako ji zdaj Kara pomaga in ostaja na njeni strani. Namid je postal besen. S povišanim glasom je rekel:

»To, kar je tvoje pleme naredilo tebi, je bilo kruto in zelo sebično. V našem sporočilu k premirju smo jasno napisali, da naj te dajo za ženo samo prostovoljno. Jaz sem te ljubil od trenutka, ko sem te zagledal.

Ampak če ti ne čutiš enako, te ne bi smeli siliti. Zlati nakit in vse to pa je bila samo zahvala v primeru tega, če bi sprejela. Proti tvoji volji so te poročili z mano. Prave pošasti so. Tvoja družina je pošast. Uničil jih bom!»

Ko je končal, ga je Amelija ganjeno objela. Povedala mu je, da se je motila o njem in da je mislila, da je bilo vse narejeno s prisilo. Namid jo je objel in skupaj sta jokala drug ob drugem, tako, v naročju. Nato je Namid nežno privzdignil njeno glavo in jo poljubil. Tokrat je uživala tudi Amelija. Nasmehnila se je in ga poljubila nazaj. Tako sta se poljubljala in poljubljala. Ko se je Kara naveličala gledati ta prizor je s svojim glasom uničila romantiko:

»O. k., vidva, če mislita imeti tukaj na prostranem kakšne ljubezenske trenutke, si izberita kakšen drug kraj in tudi drugi čas Se res ne bomo pogovarjali o tem, kako me je poklicala čudaška zmajevka?!«

Amelija in Namid sta se tokrat oba zasmejala in pogovarjali so se naprej, tokrat vsi trije. Leto 1236 Od njene poroke z Namidom je minilo pet let. In Amelija je rodila prvega otroka, fantka. Poimenovala sta ga Lonan. Bil je srčkan, energičen fantek. Najraje se je igral s Karo, ki je bila zdaj prijazna zmajevka v plemenu. A kljub temu so se odslej zaradi nje še bolj bali tega plemena, čeprav je bila Kara zelo prijazna. Igrala se je z okoliškimi otroki, ki so jo imeli še posebej radi.

Namid in Amelija sta se ponovno poročila po njeni razkriti preteklosti. Namidovo pleme je prekinilo premirje z Amelijinim in zahtevalo vrnitev vsega zlata

in nakita, ki so jim ga dali.

Nekega dne pa je Kara pristopila k Amaliji. Ta jo je vesela pozdravila in ji rekla:

»Pozdravljena, Kara! Zakaj si videti tako žalostno?« Kara jo je pogledala in jo vprašala:

»Se spomniš, kaj sem ti rekla, ko sva se prvič spoznali? O moj sposobnosti, da lahko čutim, ko se rodi nov otrok, ki bo imel veliko smolo in v življenju?«

Amelija jo je začudeno pogledala, potem pa zaskrbljeno dejala:

»Se je rodil kakšen nov?«

Kara jo je pogledala in Amelija je lahko videla, kako ji pisane barve na luskah bledijo. Kara ji je odgovorila:

»Na žalost, res. Neki fantek, na drugi strani sveta.«

Ko je to povedala, so se njene luske do konca pobarvale rdeče, njene oči pa oranžno.

»Zdaj moram iti, Amelija. Moram pomagati še drugim v stiski. Nimam časa za slovo. Na svidenje Amelija. Imej se lepo.«

Ko je to rekla, je z njenimi, zdaj krvavo rdečimi krili poletela v nebo.

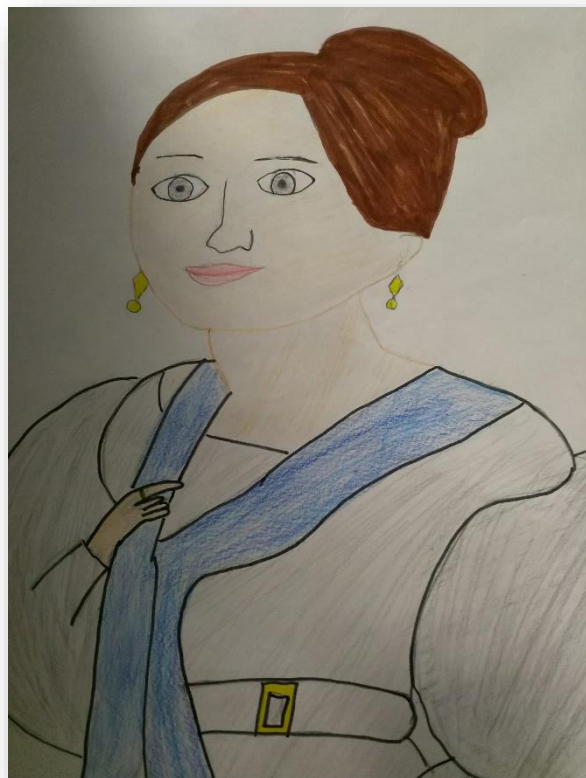
Leto 2021

»Torej učenci, kako vam je bila vseč zgodba?« je radovedno vprašala učiteljica, ko je zaprla knjigo z naslovom Stare indijanske zgodbe.

V tem trenutku je zazvonil zvonec in Laura je olajšano zavzdihnila. Bil je konec pete ure in lahko bo šla domov. Pa saj ne, kot da se je tega veselila, njeni starši se tako ves čas samo prepirajo, niti pozdravijo je ne. Njen brat Šimen pa ves čas samo kadi ali pa hodi okoli s svojimi prijatelji. Rekla si je:

"Vsaj nekaj. Bolje, kot nič." Vsaj Sanji se bo izognila in je, neumnica popularna, ne bo mogla več zafrkavati z njeno skupino afen. Hitro je vzela kosilo in se splazila na šolsko streho. Kosila ne je več v jedilnici, ker so ji zadnjič Sanja in njene afne potisnile glavo v krompir, jo posnele in objavile, ker

so videle ta 'trend' na Tiktoku ali Instagramu ali Twitterju ali Youtubu, saj niti ve ne kje. Povsod je videla ta video. Ko se je udobno namestila, je k njej prišel še njen fant Rok, znan potem, da je bil vedno tiho, kar je Lauri ugajalo. Sedel je zraven nje in slišala je nežen glas. Šepetal ji je v uho: »Torej, Laura, ti je bila zgodba vseč?« Laura se je jezno ozrla in zaklicala: »Ni mi do tvojega govoričenja, sploh pa ne, da se zdaj šališ, ko jem!«

ICY

Na Šentviškem hribu so vesoljci

Mnogi prebivalci Šentvida opažajo, da jih nekaj moti. Po včasih popolnoma varnih ulicah si zvečer prebivalci ne upajo sprehajati več. Mnogi se težko učijo, težje premikajo, počutijo se zaspane, tudi pogostejše zbolevalo. Problemi izhajajo iz nevarnega in neprijetnega sevanja, ki ga izvajajo vesoljci.

Eden izmed primerov se je zgodil konec januarja 2020. Takrat je bilo v šolah rekordno malo učencev zaradi »bolezni.« Vendar to ni bilo naključje. Skorajda epidemijo prehladov je povzročilo izjemna velika količina človeku nepoznanih plinov, ki slabo vplivajo na človeško počutje. Da se tam res nahaja nekaj nenavadnega, priča gospod (želi ostati anonimen), ki je takrat na hribu sprehajal svojega psa. S psom sta šla na sprehod okoli šeste ure zvečer, s svetilkami. Ker gospod pozna hrib kod svoj lasten žep, se je odpravil tudi po poteh, za katere ve le malo ljudi. Kar naenkrat pa mu je baterijska svetilka ugasnila. Temu se je zelo čudil, saj je svetilka prej svetila še čisto vredno, baterije pa je svetilki zamenjal le nekaj dni prej. Bil je zelo prestrašen zato se je hitro in previdno odpravil nazaj domov. Le obrnil se je, naredil korak, pa je njegove oči za trenutek obsijala belo-vijolična svetloba. Imel je veliko srečo, da je

bila luna polna in se je varno vrnil domov. Vendar pa naslednje jutro ni moral vstati iz postelje. Bilo mu je zelo slabo, v obraz je bil ves zelen, več dni je samo ležal na postelji. To se je zgodilo zaradi izpusta človeku do zdaj še nepoznanih plinov. Te plini so s planetov oddaljenih galaksij.

Nesramni vesoljci so torej prišli na Zemljo, da nekaj najdejo. Nekaj, česar slednji nimajo. Tukaj gre skoraj zagotovo za nenavadno rudo, po kateri vesoljci hrepenijo. Ker pa na Zemlji ni plinov, ki bi jim ustrezali si zato svoje NLP-je polnijo s plini, ki so lahko za človeka nevarni. Ko se je nad tistim gospodom prikazala svetloba, je prišlo tudi do velikega izpusta plinov. Plini posebej prizadenejo mlajše, kar je razlog, zakaj je bilo januarja 2020 toliko učencev odsotnih. Takrat namreč na hribu ni bil parkiran le en NLP, bilo jih je vsaj 5. In več je plovil, večji so izpusti plinov. Mrzlo podnebje pa očitno tem zoprnim organizmom ustreza.

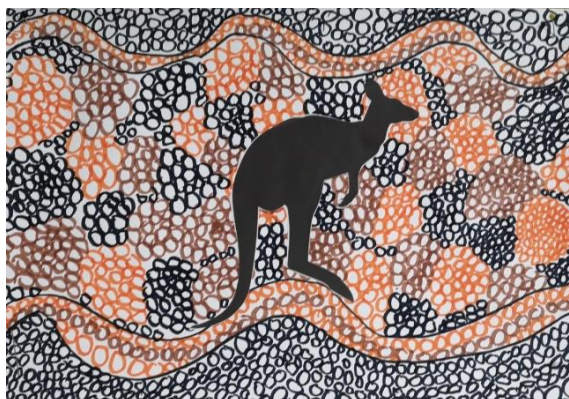
Pa to še ni vse!!! Nekateri domačini, ki živijo tik pod gozdom celo slišijo piskanje, kar je posledica komuniciranja nezemljanov v tako visokih tonih, ki jih še pred nekaj leti niso zaznavali.

Zadevo smo resno vzeli pod drobnogled in ugotovili, da gospod s psom ni edini, ki videva čudno svetlobo. Pri lokalnemu prebivalstvu smo se pozanimali, ali so kdaj opazili kakšno čudno svetlobo na hribu, in ugotovili smo, da takih ni malo. Mnogo jih ponoči ne spi dobro, ko pa kdaj ob mraku hodijo po praznih šentviških ulicah, pa dostikrat vidijo tanke in blage vijolične žarke, ki se pokažejo zgolj za trenutek, tako da ne vedo, ali so res kaj videli. A zdaj vedo da niso sami. Da jih je veliko takih, ki jih pestijo podobne težave.

Kaj pa pravzaprav delajo vesoljci na šentviškem hribu? Najverjetneje kopljejo zanje pomembno rudo. O tem priča naslednji primer.

Leta 1925, kar je že samo po sebi zanimivo število, je neki domačin odkril nekaj, kar priča o obstoju nezemljanov. V časih, ko je bil Šentvid še vas, je tam živel neki mož po imenu Franc

(priimek pa je neznan). Franc je bil povsem običajen gospod srednjih let, ki je živel sredi Šentvida. Nekega nedeljskega popoldneva ga je pot zanesla na Šentviški hrib. Hodil je po gozdu, vse dokler ni prišel do neke mlake. Ob njej je malo postal, nato pa v vodi zagledal svetlikajoč se kamen. Kamen je vzel iz vode, in bil je presenetljivo težek za svojo velikost. Kamen se mu je zdel nenavaden. Če ga je pogledal z vrha, je bil bel, z leve zelen, z desne moder, in od spodaj vijoličen. Zanimiv kamen je odnesel do Šentvida, kjer ga je pokazal prijatelju. Prijatelj ga je videl, in povedal da je zelo zanimiv. Ta prijatelj je bil pravzaprav tudi edina priča temu veličastnemu kamnu. Odnese ga je domov postavil na mizo, in se odločil, da jih bo zjutraj poiskal še več, saj je menil, da bi jih lahko prodal za dobro ceno. Tistega dne ga je videl le neki drugi vaščan. Od takrat naprej ga ni nihče več videl. Nekaj dni kasneje je bil oklican za pogrešanega, čez teden pa še za mrtvega. Iskali so ga kar 5 dni, a ni bilo niti sledi o njem. Ko so dva tedna po njegovem izginotju prišli v njegovo hišo, je prvega, ki je vstopil, za trenutek oslepila svetloba vseh barv. Na mizi, kjer naj bi bil kamen, ga ni bilo. Kamen pa je zagotovo dal na mizo, saj je to zapisal še v svoj dnevnik. Ni nobenega dvoma več, da je bil ugrabljen s strani vesoljcev, tudi ni dvoma, da so bili vesoljci, ko so po njegovem

izginotju v hišo vstopili domačini, takrat prisotni. Bili so. Tista svetloba vseh barv pa je bila v bistvu trenutek, ko je je vesoljec zakrinal da ga drugi ne bi videli. Več priznanih raziskovalcev nezemljanov se sedaj trudijo, da bi ugotovili, kako ti vesoljci izgledajo.

Pa še nujno opozorilo! Nikar ne jejte užitnih plodov rastlin, saj so vanje vsejani mikročipi. Izkušeni poznavalec kovin, ki je med drugim tudi domačin je povedal, da je bilo natanko 1.1.2019 v zraku moč zaznati visoko vsebnost kovin. Vesoljci so tistega dne s svojimi letečimi napravami po zraku trosili čipe. Rastline so nato čipe posrkale, jih namnožile, tako da imajo sedaj tudi storži, borovnice, kostanj in vsi ostali plodovi rastlin v sebi mikročipe. Zato nikar, res nikar ne jejte borovnic ali kostanja s tega hriba, saj vam bodo v telo vsejani čipi. Čipi po zaužitju odpotujejo takoj v možgane, kjer nadzirajo našo zavest in skrbno sporočajo nezemljanom, če bi počeli kaj zanje sumljivega. Če bi tako kdo našel zanje dragoceni kamen, bi čip v možganih oddajal zelo visoke frekvence, ki bi popolnoma ohromile naše možgane in bi potem posledično umrli. Erazem Kogovšek

Lizino življenje

Pozdravljeni.

Predstavila bom Lizo. Je 13 let stara punčka, ki se je rodila v bogati družini. Ima sestro dvojčico, ki ji bomo rekli zaenkrat samo Rjavolaska. Ta je vesela, srčkana, vedno pozitivna vesela punčka z rjavimi lasmi. A se z Lizo ne razume dobro. Nista prijateljici. Rjavolaska se sicer trudi biti Lizina prijateljica, a je ona enostavno ne prenaša. Lizini starši pa so, no, pač bogati. Mama je slavna igralka, ki potuje po svetu in hčerki posveča relativno malo pozornosti. Lizin oče je uspešen vodja znane verige internetnih trgovin, zato ima tudi dokaj malo časa za svojo hčerko. Liza je zato osamljena. A je to ne moti pretirano.

No, pa si poglejmo običajen dan v Lizinem življenju:

Zgodaj zjutraj, okoli petih, vstane. Takrat vadi za njeno šolo igranja ali pa za bodoče igralске avdicije.

Rjavolaska jo pri tem gleda in ji govori lepe, prijazne in pozitivne stvari, kot so:

»Vau, kako dobro ti gre!«

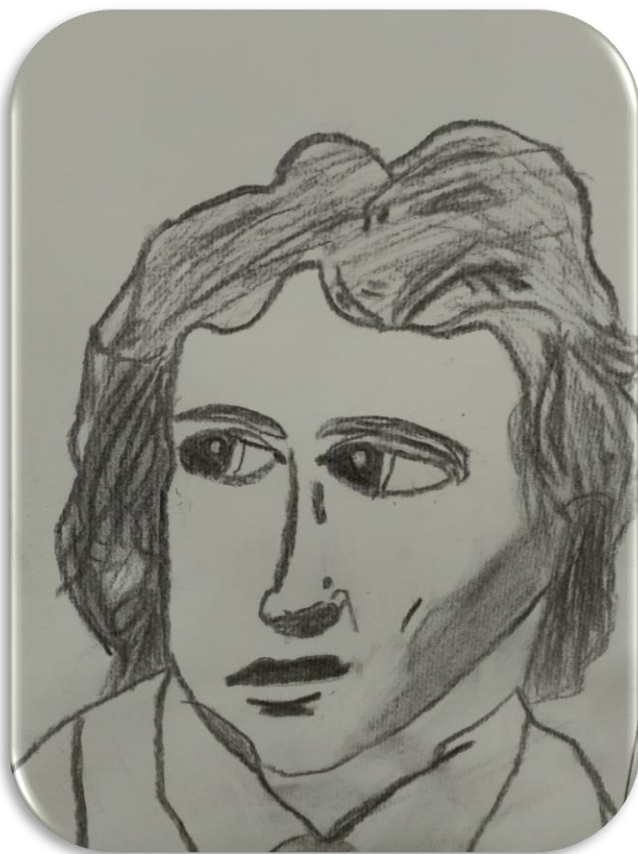
ali pa:

»Se že kaj veseliš šole? Danes boš lahko predstavila ta čudoviti projekt ki si ga delala že en teden!«

Včasih ji reče še kaj glede izgleda:

»Samo poglej se! Lepša si kot Pepelka, ko je bila na prinčevi zabavi.«

To je Lizo razveselilo. Še malo je povadila, potem pa se je okoli šeste ure pripravila za v šolo. Hodi namreč na zasebno osnovno šolo PAMET (Posebni,

Antižalostni, Močni, Ekspresivni, Talentirani), posebno šolo za bogate ljudi, kjer se učijo predvsem o ustvarjanju in vodenju biznisa. Njeni starši se namreč ne morejo odločiti, kaj hočejo: ali naj Liza postane bogata igralka ali bogata poslovница.

Ko Liza prispe v šolo, je ura že okoli pol osmih in Rjavolaska, kot običajno, izgine. Ob njej zdaj stoji le še punčka, ki ji bomo rekli Modrooka. Modrooka je žalostna punčka polna negativnih misli. Vedno je žalostna, kadar je v šoli. Tudi, če ji kakšen lepi fant pohvali njene kot ocean modre oči. Polna je negativnih misli in z Rjavolasko se ne razumeta dobro. Nikoli nista skupaj. Ne zraven Lize in tudi drugje ne. Skratka: nikjer. Tudi danes je žalostno pogledovala, ko sta z Lizo prestopili prag šole. Tam se jima je pridružila še ena punčka, ki ji bomo rekli Pentljica, zaradi njene lepe, roza pentlje, ki jo je imela speto v laseh. Pentljica je stalno in zelo prestrašena punčka, ki je kot vsakokrat stekla proti Modrooki in se vanjo zaletela. Vsa prestrašena je Pentljica, ne da bi se opravičevala, hitro začela blebetati: »Kje je?! Kje je?! Ali ti veš, Liza?! Nikjer je ne vidim niti je ne slišim! Prej ko slej se bo prikazala! Kaj bova naredili, ko se bo pojavila?! Zmeraj govori tako nesramno! Ali je končno zbolela? No, zdaj že upam, da je. Čakaj A me je slučajno slišala?! Kaj če me je?« Kakor vedno, je bila tudi tokrat Pentljica vsa preplašena in panična. Modrooka se je začela zvijati k sami sebi in govoriti: »Ojoj, ojoj, prosim, reci, da jo je zbil avto ali kaj takega, samo nočem je tukaj! Ne zdaj ..., ne zdaj... .«

Modrookin glas je odtaval in se prelevil v tiho ihtenje, ki ga je hitro preglasilo Pentljičino kričanje. Liza je zaskrbljeno gledala okoli. Vsi so se samo pogovarjali na hodnikih in noben ni reagiral. Nenadoma pa je zaslišala oster glas izza svojega hrbta: »Nič čudnega, da se ti noben ne približuje! Bajsam kot si, ne pašejo take lepe oblekice!« Liza se je ozrla in za njo je stala punca, ki ji bomo rekli Rožica. Rožica po njeni oblekici. Lepi in beli oblekici z rdečimi rožami. Pentljica se je ob pogledu na Rožico preplašeno skrila za Lizin

hrbet, Modrooka pa je prišla Lizo za roko in zajokala. Rožica je bila namreč vedno zelo nesramna. Zmeraj je bila tudi sama. Besno je reagirala, kadar koli je kdo pohvalil Lizo in tisti hip za trenutek izginila, a se je kmalu vrnila. Vedno je tudi napadala Lizo samo, kadar je bila Modrooka zraven, pogosto skupaj s Pentljico. Kadar je bila zraven Lize Rjavolaska, Rožice nikoli ni bilo na spregled. A tokrat je vsa vzvišena stala pred Lizo in začela komentirati. Omenjala je predvsem in samo eno stvar: Lizin izgled. Zmeraj samo to. A preden bi lahko še kaj rekla, je zazvonil zvonec in pričel se je pouk.

Zvonec je zazvonil in Liza je žalostno zapustila razred okoli enih popoldne. Spremljala jo je Modrooka skupaj s Pentljico. Liza je bila namreč nepričakovano vprašana. Čeprav ji je nekaj časa ob strani zvesto stala Rjavolaska, je ta kmalu izginila in ob strani ji je zdaj stala Modrooka, ki je že objokovala Lizino usodo. Rožica jo je od daleč spet zmerjala, a jo je Liza komaj kaj poslušala, ko je sama skupaj z Modrooko in Pentljico sedela v jedilnici in jedla kosilo. Vse dogajanje je daleč opazovala ne tako poznana punčka, ki ji bomo rekli Balerinka, njenih lepih, rdečih balerinkah.

od
po

Imate jo kar čast spoznati. Skoraj noben na celi šoli je ne pozna, niti učitelji, čeprav obiskuje šolo in skoraj nikoli ne manjka pri pouku. A kdor jo pozna, ve, da je Balerinka prava pošast. Ta vedno jezna, sitna punčka, ni z nikomer prijazna. A nikoli ni prišla na plano, vedno je neopazno skrita; s kratka neodkrita za večino. Opazovala je, kako se je zraven Lize usedel lep, čeden fant, po imenu Jakob. Zatem je v hipu izginila, na njenem mestu pa je zdaj stala punčka, ki ji bomo rekli Puhovka

- zaradi lepega, puhastega, dragega šala, ki ga je nosila okoli vratu, pozimi in poleti.

Puhovka je ena redkih, ki pozna

Balerinko, a sta vseeno redko skupaj, saj je

Puhovka rada skupaj z Rjavolasko zaradi

podobne osebnosti, ki si jo delita. Puhovka je

namreč srčkana punčka, ki rada kaj pokomentira

o vseh, še posebej kaj rada pove o Jakobu, fantu, ki se je prav zdaj usedel zraven Lize. A Puhovka ima temno stran. Tako kot je prijazna, tako je lahko tudi zlobna, ljubosumna in nesramna. Odvisno od situacije. A zdaj je zardevala, opazovala je, kako se je Jakob pogovarjal z Lizo v spremstvu Rjavolaske. Veselo je zacvilila, ko je Jakob povabil Lizo na njegovo rojstnodnevno zabavo in potem razložila Lizi sto in en razlog, zakaj mora iti.

Liza je prišla domov okoli petih popoldne. Ni imela česa delati, bilo doma. Ulegla se je na posteljo in kako uro brskala po telefonu. Pogovarjala se je z Jakobom preko snapchata in mu veselo povedala, da ona pride na zabavo. Puhovka je ob njej samo zaljubljeno vzdihnila, Rjavolaska pa je vesela skakala po sobi.

Okoli devetih zvečer, po končani nalogi, se je Liza odpravila
Pri tem je premišljevala:

spat.

»Le kako bi bilo imeti sestro?«

Ob tej misli si je začela česati njene lepe, rjave lase. Ljudje so ji pravili, da so njeni lasje najlepši na njej; in sama je menila isto: njeni lasje so bili namreč vir njene sreče. Zastrmela se je v ogledalo, v njene kot ocean modre oči, in pomislila: »Saj ne more biti res, da bi me imela rada«, je pomislila. Pravijo ji, da ima nadpovprečno žalostne modre oči; sama jih ni marala. Z las si je snela njeno lepo, roza pentljo, ki je večina ljudi ne mara, saj pravijo, da je strašna, in je razmišljala naprej: »*Mogoče bi me še zasovražila, hvala bogu, da nimam mlajše sestre! Te prav gotovo sovražijo starejše, saj so te pametnejše od mlajših.*«

Z nog si je snela njene lepe, rdeče balerike ter tiho in jezno zašepetala: »No, pa kaj če bi me! Bi pa tudi jaz njo! Pač: obojestransko sovraštvo.« Ob tem je svoje balerinke vrgla v steno. Rdeča

barva, barva jeze, je bila njena najljubša, a si tega ni upala nikomur povedati. Besno je snela tudi njeno lepo belo oblekico z rožami in njeno glavo so preplavile misli, vezane na celotni preživel dan: *»Oh, saj res... dobila sem dvojko. Mama in ata ne bosta zadovoljna. Zakaj moram biti tako patetična! Pa kako grdo zgledam.«*

V tej oblekici se je Liza počutila zelo nesigurno, stalno so ji v glavo prihajale zlobne in neresnične misli o njenem izgledu, včasih tudi še o čem drugem. A tik preden bi jo popolnoma preplavile, se je spomnila na Jakoba. V roke je prijela svoj lep in drag sivkast šal in nežno pomislila, preplavljena z ljubeznijo: *»No, Jakob me je povabil na njegov rojstni dan! Tako slaba že ne moram biti, če me je on opazil!«*

Zasanjano se je zastrmela v svoj šal, ki je imel gor prišit srček. Predstavljal naj bi ljubezen, ki je lepa in srčkana, a je lahko tudi zlobna, ljubosumna in nesramna.

Ob desetih zvečer bi morala biti Liza že v postelji. A ona je strmela v zvezde skozi okno.

Že res, da ni imela prijateljev. Že res, da je osamljena, bogata in talentirana punčka, z vsem srcem

zaljubljena v enega fanta. A ostala bo močna. Tako močna, kot moraš biti tudi ti.

Tako, kot mora biti močan vsak mladostnik. In je zaspala.

Icy

Moja samota

Kdaj potopljen sem v samoti,
takrat ko bedim in ko zaspim,
se umirim in obležim,
ko se jezim in se v samoto spustim.

Kam umaknem se v samoto,
v gozd na tih sprehod
ali v sobo za zaprta vrata,
v temo brez kančka svetlobe.

Včasih žalostim v samoti,
včasih se jezim ali norim,
včasih se umaknem in zbežim
in včasih samo samoto živim.

Filip Arčan

BESEDNA JUHA

V mešanici črk najdi 17 glavnih mest držav, ki so spodaj napisane. Išči jih v vseh možnih smereh (vodoravno, navpično, poševno, tudi od spodaj!).

Države:

Španija, Slovenija, Italija, Madžarska, Avstrija, Turčija, Belgija, Bolgarija, Vatikan, Francija, Češka, Nemčija, Anglija, Rusija, Avstralija, Kitajska, Japonska

E	D	F	H	U	K	Ž	B	T	F	N	J	K	O	B	A
V	H	I	J	L	E	S	U	R	B	V	F	V	L	N	D
B	K	U	S	D	F	G	T	A	G	A	R	P	I	K	E
N	O	D	U	N	A	J	F	G	H	J	O	A	U	A	R
M	I	A	A	S	D	N	M	D	C	B	N	R	Z	R	T
N	U	T	T	R	G	D	A	B	N	A	K	I	T	A	V
O	Z	Š	D	F	N	E	D	J	E	R	Z	Z	S	D	U
D	T	E	G	J	I	R	R	R	L	U	U	Z	Z	V	J
N	R	P	Z	M	K	T	I	T	Z	B	I	T	H	M	H
O	E	M	F	N	E	B	D	Z	I	R	U	D	F	O	V
L	D	I	I	C	P	U	E	U	O	T	O	J	U	S	N
M	C	D	G	O	T	I	R	R	P	Z	I	I	L	K	K
U	Z	U	F	H	E	O	E	S	L	Z	Z	U	I	V	L
E	R	B	Z	U	I	Z	S	O	F	I	J	A	K	A	O
T	O	K	I	O	P	N	Č	U	I	O	N	T	R	F	H
E	R	T	R	I	M	F	U	K	A	N	B	E	R	A	Ž

Mark Cabello

BESEDNA JUHA

V mešanici črk najdi prevode spodnjih angleških besed v slovenščini. Išči v vseh možnih smereh (navpično, vodoravno, poševno, tudi od spodaj!)

cat	mom	nose house
book	teacher	orange (sadje)
bag	dog apple	notebook
pencil	fish	ruler
ball		
water		

J	H	Z	V	E	Z	E	K	K	J	U	F	O	G	Ž	K	J	O
T	B	E	C	Ž	L	D	R	O	A	Ž	O	L	L	P	N	J	K
G	F	R	B	P	M	V	I	L	B	P	T	I	O	L	J	H	J
G	R	T	I	O	A	N	O	K	O	K	D	N	Š	J	I	D	H
J	E	Z	U	P	M	U	L	H	L	I	C	V	Č	D	G	E	Z
K	T	O	R	B	A	L	A	G	K	S	B	A	Ž	A	A	K	T
L	I	F	D	S	A	K	C	R	O	A	G	R	V	N	A	L	R
O	L	G	H	H	J	Č	I	E	A	C	A	O	B	J	Z	Č	A
P	R	I	B	A	J	A	J	H	F	M	B	G	N	G	U	Š	Š
Z	M	N	K	Č	F	Z	L	G	D	K	D	K	O	K	H	F	I
V	E	R	B	N	Ž	Z	E	F	R	K	G	K	L	Ž	J	Ž	H
F	U	Z	B	A	M	U	T	S	T	J	F	L	L	S	Š	K	L
G	V	O	A	R	O	A	I	B	K	I	N	Č	N	I	V	S	Č
J	O	P	Č	A	U	P	Č	L	S	G	Š	A	D	B	L	A	Ž
Ž	D	Š	I	M	Z	O	U	K	E	F	P	N	V	G	K	C	Š
V	A	Ž	J	O	T	E	L	I	A	D	P	O	P	E	J	E	C
F	L	Č	L	P	R	E	T	U	Ž	S	Š	S	N	S	U	R	A
R	K	P	E	S	E	G	D	F	G	E	Ž	E	K	Ž	F	T	S

Mark Cabello

Križanka – dnevi v tednu v 4-ih jezikih

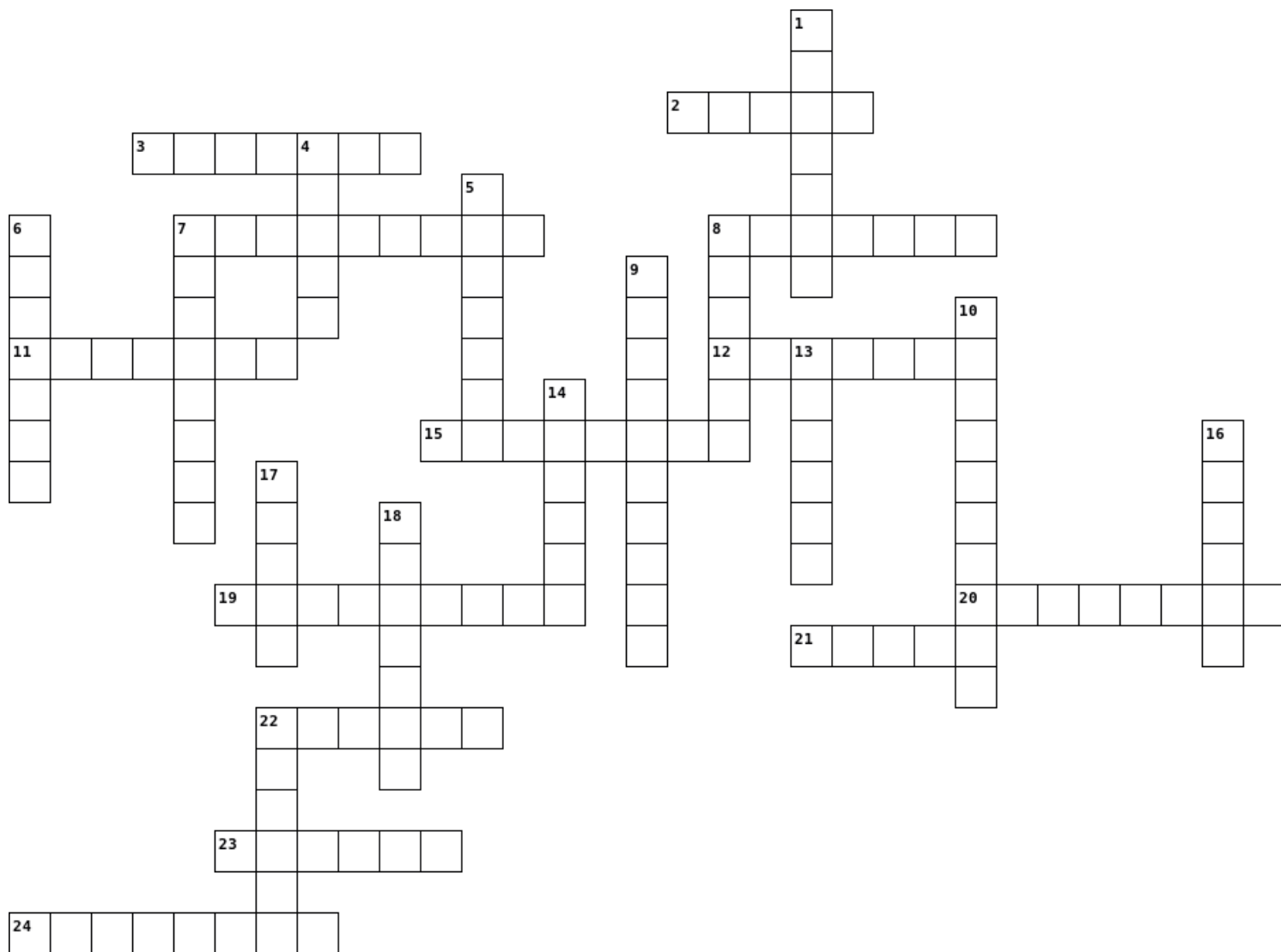
Spodaj je križanka, v katero moraš vpisati imena dnevov v tednu v 4-ih jezikih. To so slovenščina, angleščina, nemščina in španščina. Spodaj imaš že napisanih nekaj črk, a sam moraš ugotoviti kateri jezik je to in dopolniti. Pomagaj si s spletom. V križanki ni četrтка v španščini!

Poševno

- 2.** P_TE_
- 3.** _ET_TE_
- 7.** _IE_COL_S
- 8.** F_E_T_G
- 11.** SO_N_T_
- 12.** DO_I_G_
- 15.** _A_U_DA_
- 19.** _ED_ES_AY
- 20.** T_UR_D_Y
- 21.** _RE_A
- 22.** SA_A_O
- 23.** M_N_A_
- 24.** D_EN_TA_

Navpično

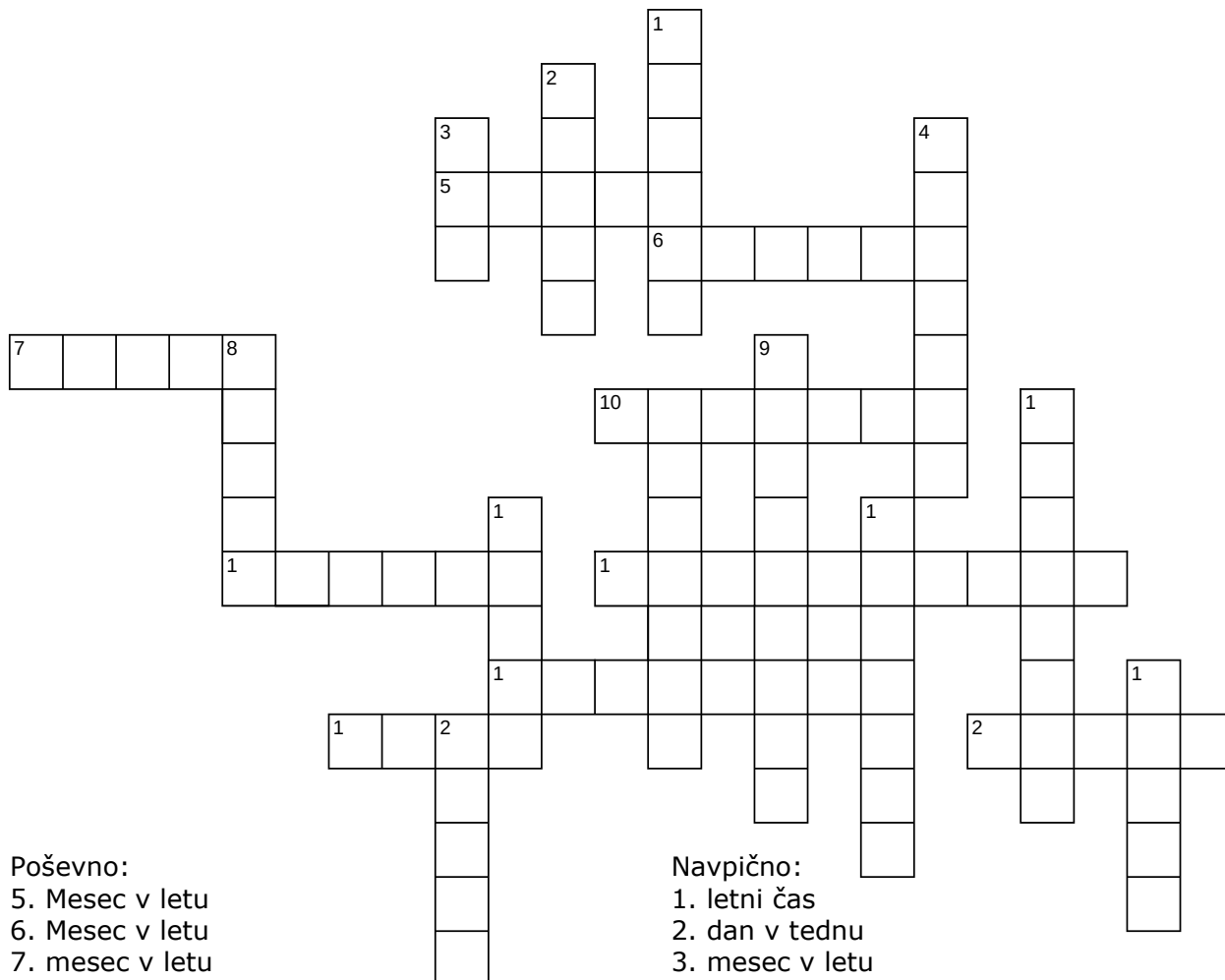
- 1.** VI_R_E_
- 4.** _O_E_
- 5.** _ED_LJ_
- 6.** SA_ST_G
- 7.** MI_TW_C_
- 8.** _RI_A_
- 9.** _ONE_ELJ_K
- 10.** D_N_E_S_AG
- 13.** M_RT_S
- 14.** _U_D_Y
- 16.** M_NT_G
- 17.** L_N_S
- 18.** T_E_D_Y
- 22.** _OB_T_

Mark Cabello

KRIŽANKA

V spodnji križanki najdi vse slovenske mesce, letne čase ter dneve v tednu.

Poševno:

- 5. Mesec v letu
- 6. Mesec v letu
- 7. mesec v letu
- 10. letni čas
- 15. mesec v letu
- 16. dan v tednu
- 17. mesec v letu
- 19. letni čas
- 21. letni čas

Navpično:

- 1. letni čas
- 2. dan v tednu
- 3. mesec v letu
- 4. dan v tednu
- 8. mesec v letu
- 9. mesec v letu
- 11. mesec v letu
- 12. mesec v letu
- 13. dan v tednu
- 14. mesec v letu
- 18. dan v tednu
- 20. mesec v letu

Mark Cabello

Šolsko glasilo Rašica so pripravili učenci, člani krožka.

V elektronski obliki ga izdaja Osnovna Šola Šentvid,
Prušnikova ulica 98, 1210 Ljubljana Šentvid

Fotografije in slike so iz arhiva Osnovne šole Šentvid in so nastali v tem šolskem letu. Posneli so jih člani krožka ali pa so jih prispevali učitelji.

Urednica: Lea Keber Lešnik

Člani: Mark Cabello, Erazem Kogovšek, Neja Dočinski, Lea Keber Lešnik, Livija Juvan.

Mentor: Jožef Skaza

Oblikovala: Lea Keber Lešnik, Jožef Skaza

Oblikovno dopolnil in pregledal: Mark Cabello

JUNIJ 2022

